

POSVETOVANJE ZVEZE BIBLIOTEKARSKIH DRUŠTEV JUGOSLAVIJE (1986)

Posvetovanje je bilo na Ohridu 23. in 24. marca 1986 na temo: Razvoj bibliotekarstva v SFRJ v naslednjem srednjeročnem obdobju, in je bilo v precejšnji meri prikaz stanja knjižničarstva v posameznih republikah in pokrajinah, v sklepnih dokumentih pa je zajelo vse najpotrebnejše naloge v naslednjem srednjeročnem obdobju, ki naj bi knjižničarstvo v Jugoslaviji poenotile za neoviran pretok informacij, hkrati pa ga približale razvitejšim sistemom v svetu, saj je trenutno v skupini držav z najslabše razvitim knjižničarstvom. Sam razvoj pa bo moral biti krepkeje kot doslej stvar vse družbe in ne le stroke, so poudarjali tudi v komisiji za šolske knjižnice, ki je obravnavala standarde za delo šolskih knjižnic in njihovo nabavno politiko. Zlasti pri tej se je izkazalo, kako zakonsko natančna profiliranost del in nalog knjižnice še ne zagotavlja ustreznega izvajanja v praksi. Nabava knjižničnega gradiva je bolj odvisna od uveljavljenih standardov in normativov, ki pa so v republikah različni in ne dajejo zmeraj, tudi v Sloveniji ne, ustreznih pogojev za načrtno nabavo.

Posledica nestrokovnih standardov je številčno in vsebinsko neustrezno oblikovano knjižnično gradivo, ki ga bo, tudi ob sprejetju strokovnih bibliotekarskih standardov, težko izboljšati, če se hkrati ne bo obogatil založniški program s kvalitetskimi leposlovnimi, še posebno pa s poučnimi knjigami za mladino.

Silva Novljan

KNJIŽNE RAZSTAVE V LJUBLJANSKI PIONIRSKI KNJIŽNICI

Od Svetega pisma do Peklenske pomaranče je bila poimenovana knjižna razstava, ki jo je Knjižnica Oton Župančič — enota Pionirska knjižnica v Ljubljani pripravila s sodelovanjem ljubljanskih srednjih šol kulturoloških usmeritev v počastitev mednarodnega dne mladinske knjige (2. aprila 1986). Od 1816 knjig, ki jih je 1605 dijakov devetih ljubljanskih srednjih šol v anketi navedlo kot najljubše, je bilo za razstavo izbranih 261 tistih, ki so bile trikrat ali večkrat imenovane.

Čeprav razstava in zbrani podatki o anketiranih niso predstavljali analize bralnih navad ljubljanskih srednješolcev, pa je pregled predlaganih knjig ponujal sliko bralnih navad, kakršno knjižničarji pri svojem delu najpogosteje srečujejo. Večina izbranih del sodi v zvrst družbenega in psihološkega romana oziroma še podrobneje v ljubezenski roman, sledi mu zgodovinski, nato kriminalni in pustolovski, ostale zvrsti pa so zastopane z zelo majhnim številom. Med tem izborom krepko izstopa lažje berljivo leposlovje, za katerega se mladostnik odloča zato, da bi se ob njem sprostil in pozabil na naporen dan.

Ugotavljanje in spremljanje bralnih interesov in navad sodi v vsakdanje delo knjižničarjev, zbiranje podatkov in predstavitev izbora v razstavnih oblikah pa naj bi opozorile širši krog vzgojno-izobraževalnih ustanov in posameznikov na doseženo raven branja mladih. Taka je bila tudi razstava Moja najljubša knjiga, ki je prikazala bralne navade osnovnošolcev in je prav tako opozorila, da dobrega bralca vzgajamo že od predbralnega obdobja dalje in da moramo v to delo vlagati veliko več strokovnosti in zavzetosti, sicer se

rezultati različnih raziskav branja ne bodo izboljšali.

Z bogato razstavno dejavnostjo ljubljanske Pionirske knjižnice se je v njenem študijskem oddelku za mladino književnost in mladinsko knjižničarstvo zbralo veliko dragocenih podatkov in pregledov v zvezi z mladinsko književnostjo in mladim bralcem. Poleg omenjenih razstav bralnih navad velja opozoriti še na nekaj pomembnejših tematskih razstav, ki so imele velik odziv in vpliv na področje dela z otrokom in s knjigo in so aktualne še danes; zbrani podatki pa kličejo po nadaljevanju dela in temeljitejši obdelavi. To so: Ure pravljič — oblike in možnosti, Ali znamo izbirati knjige za najmlajše, Najlepše slikanice, Slovenska sodobna pravljičica. Otrok - knjiga - slika, Slovenska otroška poezija, NOB v mladinskih knjigah, Sodobna jugoslovanska mladinska književnost, Poučne knjige za otroke, Levstikovi nagajenci, Prevodi tujih mladinskih knjig, Periodični tisk za otroke, Svet znanstvene fantastike.

Silva Novljan

ZMAJEVE OTROŠKE IGRE NOVI SAD

Zmajeve otroške igre 1986 so se z bogatim programom odvijale od 9. do 15. junija. Prireditelji so imeli tudi tokrat srečno roko, ko so v duhu prijateljstva in tovarštva pripeljali vojvodinskemu mlademu rodu poleg pisateljev tudi plesalce, dramske umetnike in nekatere sodobne glasbenike. Mednje sodi gotovo tokratna novost za mlade — prvič so namreč na Zmajevih igrah nastopili člani rokavske skupine Poslednja igra leptira. Osvojili so srca mladih in bili atrakcija igre. Učenci so jih

doživljali prav tako neposredno, kakor doživljajo pesmi »čika« Jove Zmaja, kadar jih recitirajo.

O vsebinskih značilnostih bi bilo mogoče obsežno razpravljati. Za nas poučna je vojvodinska — in srbska — bralna značka, ki ima to posebnost, da, za razliko od naše, prihajajo na šole pisatelji s svojimi novimi knjižnimi izdajami. Otroci ob sklepnih prireditvah bralne značke z velikim navdušenjem kupujejo knjižne novosti pisateljev, ki jih obiščejo. Učenec dobi knjigo s podpisom avtorja, kar je odlična zamisel, ki je slovenski značkarji večinoma ne poznajo.

Spoznajmo bogastvo Zmajevih iger 1986 skozi bežen pregled programa:

Prvi dan srečanja, 9. junija, je pritegnila likovna razstava jugoslovanskih otrok. Zmajevci so jo pripravili skupaj s Centrom za likovno izraževanje otrok in mladine Vojvodine z naslovom »Tovariš ob tovarišu — tovarštvo«. Na tej razstavi smo si lahko ogledali tudi nagrajena dela Zmajevega peresa, za katera sta natečaj razpisala lista *Dežje novine* in *Tik-tak*. Ob razstavi, ki jo je odprl zagrebski likovni umetnik Ivan Antolčić, so recitatorji nastopili s pesmimi o tovarštvu.

Prvega dne zvečer sta bila v galeriji Matice srbske še dva dogodka: otvoritev razstave fotografij, plakatov in knjig ob petindvajsetletnici jugoslovanskega festivala otroka v Šibeniku in otvoritev razstave Ivana Antolčića z naslovom *Sonce se smeji in ptice se smeje*.

Drugi dan srečanja so udeleženci obiskali Zmajev muzej v Sremski Kamenici, kjer je v komemorativnem delu recitiral Branislav Jerinić, dramski umetnik iz Beograda. Nato so podelili priznanja Zmajevih otroških iger. Prisrčno je bilo zmajevarje, ko sta Zmajevu poezijo pred-